

ere væsentlig nye og af meget tvivlsom Bestaendighed. For det Første vil man her gjøre det kommunale Tilskud obligatorisk. Vi have dog aldrig vedtaget noget Lovforslag, hvor vi have sagt, at en Bane skal anlægges, enten Kommunen vil bidrage dertil eller ei; vi have altid stillet Kommunerne frit saaledes, at de kunne sige: Vi ville bidrage, eller: Vi ville ikke bidrage. Ideen om at gjøre det obligatorisk har vel været oppe paa andre Lovforslag, men jeg har modsat mig den, og jeg gjør det ogsaa her. Selvfølgelig kan Fordringen til en vis Grad blive en Tvang, men Spørgsmaalet, om man vil eller ikke vil, er aldrig blevet helt afstaaet, og allermindst er der Grund dertil her, hvor der er Tale om at gjøre saa betydelige Ting. Naar f. Ex. Ordføreren nævnte, at Aalborg Kommune maatte vente at blive ganske alvorlig pumpet (Ordføreren (Berg): Det har jeg ikke sagt et Ord om!) Jeg beder om Forladelse, jeg brugte maaste et lidt skarper Udtryk end den ærede Ordfører, men han sagde saadant Noget, som at det fulgte af sig selv, at efter Aalborgs Beliggenhed maatte der falde en ganske alvorlig Portion paa Aalborg. Det kan jeg ogsaa godt se bliver Tilfældet, da Aalborg jo bliver Stjernen i de tilsigtede Anlæg. Men paa den anden Side tror jeg, man dog maa stille en Kommune saaledes, at den har sit Beto og kan sige: Jeg vil slet ikke være med. At den ikke helt kan blive fri siden, hvis den overhovedet vil være med, men er underkastet Tvang med Hensyn til Fordelingen, det kende vi. Anderledes tror jeg ikke det bør ske. — Saa staar der en mærkværdig Bestemmelse om, at Tilskudet kan fordeles mellem Kommunerne af Indenrigsministeren, men hvis ikke alle Kommunerne ere tilfredse med Indenrigsministerens foreslåede Fordeling, skal det ske ved Lov. Dette at sætte ind i en Lov, at hvis ikke Alle ere tilfredse med Ministerens Fordeling, saa skal det ske ved Lov, synes det mig, er en højt mærkværdig Bestemmelse, thi man kan jo vædde 1 mod 100 Millioner paa, at ikke Alle ville være tilfredse. Altsaa det skal ske ved Lov, men jeg vil saa tillade mig at spørge: Hvem skal sørge for, at denne Lov kommer ud? At den bliver foreslået skal Indenrigsministeren sørge for, men hvem vil paatage sig Forpligtelsen til, at en saadan Lov om Fordelingen kan gennemføres? For det ærede Udvalg garantere derfor? Man kan sagtens sige, at det skal bestemmes ved Loven, at den skal revideres og Signende, for der har man dog Noget at holde sig til, hvis den dog ikke bliver det, men her have vi ikke Andet end Util-

fredsheden. Derfor synes det mig, at denne Bestemmelse er underligt søgt. Det er jo meget muligt, at man aldrig vil blive enig. — Indenrigsministeren bemyndiges dernæst til enten at forlange Bidragene betalte strax, eller med $\frac{1}{10}$ aarlig; det er dog vist bedst, at vi efter den senere Tids Mode gaa til, at Kommunerne hde deres Tilskud strax, og det kan der heller ikke være Noget i Beten for, især da der jo her er Tale om Op-tagelse af Laan i alle eller omtrent alle Tilfælde; det er lidet tænkeligt, at man skulde komme til noget Andet. § 6 vil man opgrave Bestemmelsen i § 5 2det Led af Loven af 10de Mai 1861 og Loven af 26de Mai 1868. Rigsdagen har for nogle Aar siden været enig om, at naar man var færdig med den Opkrævning, saa skulde det være forbi, saa skulde der ikke opkræves Mere, og ved de senere Love er der ikke talt Noget om den Krone, som saaledes ghes gennem Amtene til Fordeling. Nu vil det ærede Udvalg have den grabet op igjen. Det træffer sig netop saa uheldigt, at nu ere vi færdige; det sidste Bidrag, i alt Fald for Sjællands Vedkommende, er erlagt i Aar og det ikke med fuld Procent, jeg tror, at der maaste er Lidt tilbage paa Fyn. Jeg tror, at det vil være lidet velkomment, hvis man igjen kom tilbage til det. Det var af Hensyn til Forholdene paa Øerne, hvor man ikke har kjendt det tidligere, at man gif bort fra det, og jeg tror, at det vilde være en uheldig Ide at grave den Bestemmelse op igjen. Der er ikke videre Bestemmelser i de andre Paragrafer, som jeg særlig vil yttre mig om. Jeg holder ikke af, at man bruger Lov af 10de Marts 1861 § 5, men den har man jo brugt paa mange ydste Baner, jeg holder mere af at bruge Forordning af 5te Marts 1845. Det er imidlertid Detailler, som vi nærmere kunne tale om. Der er ogsaa forskjellige andre tvivlsomme Spørgsmaal, f. Ex. Tiden, naar Banerne skulle aabnes, om Banerne skulle være sikrede paa een Gang, om der skal stilles Sikkerhed for Koncessionerne o. s. v., som der ikke nu er Grund til at komme nærmere ind paa. Samtlige de Forslag, forskjellige Mindretal have stillet til § 1 under Punkt 2—4 o. s. v., som alle have mer eller mindre lokal Betydning, og som man maatte vente som en Selvfølge vilde blive stillede, er jeg ikke i Stand til at tiltræde. Jeg vil altsaa fraraade at stemme for disse Underændingsforslag af forskellige Mindretal, og jeg er desværre ikke i Stand til at sige, at jeg, saaledes som dette Forslag vil komme til at se ud, er i Stand til at understøtte det. Jeg veed heller ikke Noget om, at det haster, jeg tror,